

Arrest

nr. 339 419 van 13 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 15 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, dient op 3 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 2 juni 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 31 juli 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)*". Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Jabalia en van Palestijnse origine.

U had een eigen kapperszaak in Gaza. In 2019 is uw vader overleden. In 2020 kreeg u een botinfectie aan uw been, waarna u gedurende een jaar een medische behandeling kreeg en niet uit uw bed kon. Daardoor stopte u met uw zaak en verkocht u deze.

U verliet Gaza op 31 oktober 2021 omwille van de socio-economische situatie en de verschillende oorlogen aldaar. U reisde via Egypte naar Turkije, waar u ongeveer een jaar verbleef. Vervolgens reisde u verder naar Griekenland, waar u op 2 december 2022 aankwam. Op 7 december 2022 verzocht u er om internationale bescherming. U verbleef in het opvangcentrum in Chios. Op 15 maart 2023 werd u in Griekenland erkend als vluchteling. Twee maanden na het ontvangen van uw positieve beslissing verliet u het opvangcentrum. U reisde vervolgens naar Kreta, waar u op 7 juni 2023 legaal aan het werk ging bij Terna, een Grieks bouwbedrijf. Hoewel u zich gedurende uw verblijf in Griekenland probeerde te integreren kreeg u niets terug van het land. U kreeg er geen medische behandeling en het is onmogelijk voor u om er een school te krijgen. U mocht niet bidden op het werk, u kon gedwongen worden om ook tijdens het weekend te werken wanneer u wilde rusten, u kreeg geen vakantiegeld en er werd elke maand 100 euro van uw loon afgetrokken. Dat bedrag was voor uw medische verzekering bedoeld maar in werkelijkheid bleek uw werkgever die verzekering niet te betalen. Zo raakte u drie maanden nadat u met uw werk begon gewond toen een stuk beton u in uw private delen raakte, wat een zwelling veroorzaakte. U moest gedurende drie dagen crème smeren en uw baas zette u onder druk om terug te komen werken. Als u niet kwam werken zou hij de helft van uw salaris afnemen voor elke dag dat u niet kwam. U kreeg uiteindelijk een week vrij maar uw baas wilde niet erkennen dat het een werkongeval was zodat hij daar niet voor moest betalen. Drieënhalve maand later raakte u een tweede keer gewond op het werk toen een metalen staaf uw voet schramde. U ging naar het ziekenhuis maar daar werd gezegd dat u uw medische zorgen uit eigen zak moest betalen, waardoor u zelf opdraaide voor de kosten van het verband en het ontsmettingsmiddel. Daarnaast kreeg u niet het geld dat u normaal elke vier maanden via EFKA (Nationale Sociale Zekerheidsinstelling) moest krijgen. Omwille van al deze redenen stopte u in augustus 2024 met uw werk bij Terna. Daarna ging u voor ongeveer 13 dagen naar een vriend in Rhodos om werk te zoeken in de hotelsector. U vond echter geen werk aangezien het toerismeseizoen voorbij was, waardoor u terugkeerde naar Kreta.

U verliet Griekenland op 22 september 2024 en reisde naar België waar u diezelfde dag om internationale bescherming verzocht. Bij terugkeer vreest u hetzelfde mee te maken als eerder. Bij terugkeer zal u een job proberen te vinden in de hotelsector maar dat is een systeem voor maar zeven maanden. Daarnaast controleert Terna de jobs en kan u niet werken omdat zij dit u zouden verhinderen. Als u niet voor dat bedrijf kan werken, zal u gedwongen worden om in het zwart te werken en om een huis in het zwart te huren.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw Palestijns paspoort, geldig van 26 april 2021 tot 25 april 2026; uw Palestijnse identiteitskaart uitgereikt op 5 april 2021; een kopie van uw geboorteakte; een kopie van de identiteitskaart van uw vader; een kopie van de overlijdensakte van uw vader; kopieën van twee certificaten van kappersopleidingen die u in Gaza volgde; uw UNRWA familieregistratie; uw Grieks paspoort geldig van 11 april 2023 tot 10 april 2028; uw Griekse verblijfskaart geldig van 15 maart 2023 tot 14 maart 2026; een kopie van uw Griekse erkenningsbeslissing; een bevestiging en arbeidsovereenkomst van uw werk in Griekenland; kopieën van uw Griekse belasting dossier en een attest van EFKA; uw sociale zekerheidsnummer/AMKA; uw fiscaal identificatienummer/AFM; een document van het CHU Saint-Pierre/UMC Sint-Pieter d.d. 4 oktober 2024 waarin staat dat er op 10 oktober 2024 een afspraak voor u gemaakt werd bij de dienst urologie omdat u klaagt over testiculaire pijn die een jaar eerder begonnen is; een document van het CHU Saint-Pierre/UMC Sint-Pieter waarin staat dat er op 16 oktober 2024 een afspraak voor u gemaakt werd om een testiculaire echografie te laten maken; foto's van vernietigde gebouwen in Gaza en van uw familie in Gaza.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van de onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn [Eurodac Search Result d.d. 3 oktober 2024; Eurodac Marked Record d.d. 29 oktober 2024], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (CGVS, p. 7). Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van

tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar u verklaarde dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die

onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat u in Griekenland alle nodige documenten had, gaande van uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) tot een fiscaal identificatienummer (AFM) en nummer bij de sociale zekerheid (AMKA) (CGVS, p. 9; documenten 9, 13 en 14). Bovendien vond u kort na uw aankomst in Kreta een legale job bij een bouwbedrijf – een job die u gedurende een jaar en twee maanden uitoefende, van juni 2023 tot augustus 2024 en slaagde u er in een privé-accommodatie te huren (CGVS, p. 7). U legt documentatie van uw belastingen voor, alsook een bevestigingsbrief van uw werkgever (documenten 11 en 12).

Wat betreft uw verklaringen over uw problemen met uw werkgever – hij wilde uw loon niet verhogen, hij nam elke maand 100 euro van uw loon die bedoeld was voor medische verzekering maar die verzekering werd niet betaald, hij gaf u geen vakantiegeld en hij kon u dwingen om ook in het weekend te werken (CGVS, p. 11-13, p. 16) – dient opgemerkt te worden dat het hoogst merkwaardig is dat u deze problemen niet vermeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaarde daar enkel dat u toen u aan het werken was racisme meemaakte. U kreeg steeds te horen dat u Arabisch bent en dat u van Gaza bent. Omdat u het niet meer aan kon besloot u Griekenland te verlaten (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Dat u toen niets vermeldde over uw andere problemen met uw werkgever, doet de wenkbrauwen fronsen en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Wat er ook van zij, met betrekking tot uw verklaringen dat uw werkgever uw ziekteverzekering niet betaalde, dient opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat werknemers via de website van EFKA (de Nationale Sociale Zekerheidsinstelling) klacht kunnen indienen wanneer zij niet of niet goed verzekerd zijn geweest door hun werkgever en aanspraak willen maken op hun verzekeringsregeling (zie administratief dossier). Indien uw werkgever uw vakantiegeld niet betaalde, indien hij u nog een maand loon verschuldigd is en hij uw rechten niet respecteerde door u racistisch te behandelen en als hij u effectief dwong om in het weekend te werken (CGVS, p. 11, p. 14) kon u zich overigens wenden tot de bevoegde arbeidsinspectie om dit aan te kaarten. De arbeidsinspectie ziet er immers op toe dat de arbeidswetgeving wordt toegepast. Een van de verantwoordelijkheden van de arbeidsinspectie is het onderzoeken van alle klachten over schendingen van de arbeidswetgeving. De arbeidsinspectie kan ook tussenkomen bij arbeidsgeschillen, waaronder geschillen over achterstallig loon en bonussen of andere voordelen voorzien in individuele of collectieve arbeidsovereenkomsten, zoals vakantiegeld; en discriminatie op basis van ras en religie (zie administratief dossier). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u enkel binnen het bedrijf zelf heeft geklaagd (CGVS, p. 11). U heeft ook geen advocaat aangesteld om de situatie met uw werkgever aan te kaarten omdat u daarvoor zou moeten betalen, ongeacht of hij de zaak wint of verliest. Bovendien zou u persoonlijk in Griekenland moeten zijn om deze zaak op te volgen (CGVS, p. 17). Die verklaring kan uw nalaten ter zake niet rechtvaardigen. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in het land waar hij reeds een beschermingsstatus geniet, hetgeen u niet gedaan heeft.

Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw werkgever u niet het geld betaalde dat ze u elke vier maanden via EKA verschuldigd waren (CGVS, p. 11). Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat men slechts in bepaalde situaties geld van EKA – IKA dat sinds 2017 overigens niet meer bestaat en is opgenomen in het EFKA – krijgt. Deze situaties hebben onder andere betrekking op kindergeld, ziekte-uitkeringen, uitkeringen bij arbeidsongeschiktheid na werkongevallen, invaliditeitsuitkeringen en pensioenen, pensioenen, een gegarandeerd minimuminkomen en werkloosheidsuitkeringen. Nergens uit de beschikbare informatie blijkt dat werknemers elke vier maanden recht zouden hebben op geld van het EFKA, noch valt u onder een van de vermelde categorieën (zie *Your social security rights in Greece*, beschikbaar op https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/policies-and-activities/moving-working-europe/eu-social-security-coordination/your-rights-country-country/greece_en), waardoor er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen hierover. Zelfs als er wel geloof gehecht kon worden aan uw verklaringen hierover, quod non, dient opgemerkt te worden dat u nooit heeft aangeklaagd dat u dit bedrag niet ontvangen heeft. Een advocaat vertelde u immers dat Terna een boete zou krijgen van 15.000 euro maar dat ook u een boete van 5000 euro zou krijgen, wat u dwong om stil te blijven (CGVS, p. 11). Het is echter weinig aannemelijk dat u als gedupeerde ook een boete zou moeten betalen.

Voorts is het merkwaardig dat u ook uw werkongevallen niet vermeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Hoewel u documenten neerlegde in verband met uw afspraken bij de dienst urologie op 10 oktober 2024 en voor een echografie op 16 oktober 2024 omwille van testiculaire pijn die u een jaar eerder had opgelopen (document 15), kan hieruit niet afgeleid worden in welke

context u die pijn heeft opgelopen. Bovendien is het merkwaardig dat u geen Griekse medische documenten in dit verband kon neerleggen (CGVS, p. 13). U verklaarde dat doordat u toen u uw huis in Griekenland verliet slechts 1 portemonnee/koffer meenam met uw paspoorten en dat u al de rest in dat huis heeft achtergelaten (CGVS, p. 19). Die verklaring is niet overtuigend aangezien u wel andere documenten zoals uw AMKA, AFM, uw belasting dossier, de beslissing van uw Griekse asielaanvraag en uw arbeidsovereenkomst meenam (documenten 10, 11, 12, 13 en 14).

Wat er ook van zij, indien uw werkgever uw arbeidsongevallen als zodanig weigerde te erkennen zodat hij daar niet voor hoefde te betalen kon u dit ook aankaarten bij de bevoegde arbeidsinspectie, die eveneens toeziet op de veiligheid en gezondheid van werknemers (zie administratief dossier). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u dit niet deed. U sprak daar immers enkel op een vriendelijke manier met uw baas over en u vermeldde geen verdere stappen die u in dit verband ondernam (CGVS, p. 15).

Met betrekking tot uw verklaringen dat u geen medische behandeling kreeg in Griekenland (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.4; CGVS, p. 11), dient opgemerkt te worden dat dit niet in overeenstemming is met uw verklaringen dat u na het tweede arbeidsongeval naar een dokter ging, die een foto/X-ray maakte van uw voet, de wonde schoonmaakte en er een verband rond deed, noch met uw verklaringen dat u na het eerste arbeidsongeval naar een apotheker ging die u medicatie gaf (CGVS, p. 15). Wat betreft uw verklaringen dat u na het eerste arbeidsongeval 30 dagen moest wachten op een afspraak in het ziekenhuis (CGVS, p. 15) dient opgemerkt te worden dat het feit dat er in het Griekse zorgsysteem, net zoals in andere zorgsystemen overigens, wachttijden bestaan, in alle redelijkheid onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgeschakeld te worden met vervolging of ernstige schade. In afwachting van die ziekenhuisafpraak kon u overigens wel terecht bij een klein medisch centrum in het dorp waar u een crème kreeg om de wonde te desinfecteren (CGVS, p. 15). Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. U bevestigt trouwens dat het ziekenhuis geen betaling vraagt (CGVS, p. 16). Uit de objectieve informatie blijkt voorts dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wpcontent/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf). Het moet echter gezegd worden dat u in Griekenland over deze documenten beschikte (CGVS, p. 9 & documenten 13 en 14). Met betrekking tot de Belgische medische documenten waaruit blijkt dat u in oktober 2024 – acht maanden voor het persoonlijk onderhoud – een afspraak had bij de dienst urologie en echografie in verband met testiculaire pijn verklaarde u dat u gedurende 1,5 maand pijnstillers en antifungus sprays nam. Op het moment van het persoonlijk onderhoud was u echter niet meer in behandeling (CGVS, p. 18). Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Daarnaast is het merkwaardig dat u geen documenten neerlegt met betrekking tot uw vertrek bij Terna, hoewel u wel verschillende andere documenten neerlegt ter staving van uw tewerkstelling daar. Hoe dan ook, is het niet aannemelijk dat u omwille van uw vertrek bij Terna geen enkele andere job zou kunnen vinden in Griekenland waardoor u gedwongen zou zijn om in het zwart te werken (CGVS, p. 12). Vooreerst blijkt u niet alle van u te verwachte stappen te hebben ondernomen om na uw vermeende vertrek bij Terna ander werk te vinden in Griekenland. Zo ging u enkel naar Rhodos om een job te zoeken in de hotelsector en dit terwijl het toerismeseizoen in die periode ten einde liep (CGVS, p. 9). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u zich behalve bij hotels niet heeft ingeschreven in arbeidskantoren (CGVS, p. 9). Nochtans leert een korte zoekopdracht op internet dat er in Kreta, waar u woonde, wel degelijk arbeidskantoren zijn. U registreerde zich evenmin als werkzoekende bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening van het ministerie van arbeid (DYPA) (zie administratief dossier), noch begaf u zich in Griekenland naar organisaties die u zouden kunnen helpen bij het vinden van werk. U registreerde zich immers enkel bij Helios nadat zij jullie kwamen ontmoeten in het opvangcentrum. Verder nam u echter geen contact op met andere organisaties nadat u Terna verliet omdat u daar niet veel over wist en enkel kennis had van de hotelsector (CGVS, p. 10). Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat er in Griekenland wel degelijk organisaties zijn die helpen bij het vinden van werk. Bovendien dient opgemerkt te worden dat uw zoektocht naar ander werk amper een maand in beslag nam. U zou immers gestopt zijn met uw werk bij Terna in augustus 2024 en u verliet Griekenland reeds op 22 september 2024 (CGVS, p. 7). Dat kan bezwaarlijk als een intensieve zoektocht naar werk beschouwd worden. Bijgevolg blijkt uit niets dat, indien u bij terugkeer naar Griekenland wel ernstige inspanningen zou leveren, u er niet opnieuw toegang tot de arbeidsmarkt om aldus in uw (financiële) noden te voorzien.

Met betrekking tot uw verklaringen dat u enkel seizoensarbeid zou kunnen doen, dient ter volledigheid opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat voor werknemers die onder de

beroepscategorieën vallen die "seizoensgebonden" van aard zijn – zoals de toerismesector waarin u werk zocht (CGVS, p. 9-10, p. 12) -, een speciale seizoensgebonden steun ingesteld is die door de openbare dienst voor arbeidsvoorziening (DYPA) wordt betaald in de periode waarin ze hun beroepsactiviteit niet kunnen uitoefenen (zie *Your social security rights in Greece*, p. 37, beschikbaar op https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/policies-and-activities/movingworking-europe/eu-social-security-coordination/your-rights-country-country/greece_en).

Daarenboven blijkt u een ondernemend en zelfredzaam man te zijn die financiële mogelijkheden had. Zo had u in Gaza een eigen kapperszaak, die u verkocht om uw reis naar en verblijf in Turkije te bekostigen (CGVS, p. 4, p. 6). Bovendien vond u na de toekenning van uw vluchtelingenstatus in Griekenland al snel legaal werk via een vriend uit het opvangcentrum (CGVS, p. 7-9). Die vriend, H.T., is overigens nog steeds in Griekenland en u heeft af en toe contact met hem (CGVS, p. 7). Voorts maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen. Zo reisde u van Chios met het vliegtuig naar Kreta, waar u 1 jaar en 3 maanden verbleef (CGVS, p. 7). Daarna reisde u naar Rhodos, waar u bij uw vriend M.A. verbleef. Hij verblijft overigens ook nog steeds in Rhodos (CGVS, p. 9). Vervolgens keerde u terug naar Kreta (CGVS, p. 9). Vanuit Kreta reisde u met een ferry naar Athene en vervolgens met de bus naar Thessaloniki om uw paspoort af te halen. Na een dag in Thessaloniki keerde u terug naar Kreta (CGVS, p. 8-9). Op 22 september 2024 reisde u met het vliegtuig van Kreta naar Brussel, een reis die u zelf online regelde en die u 200 euro kostte (CGVS, p. 8). U financierde al uw reizen met uw eigen middelen (CGVS, p. 8, p. 11). Bovendien spreekt u Grieks sinds u dit op het werk geleerd heeft (CGVS, p. 4). Uit niets blijkt bijgevolg dat u, als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet en die er nog steeds over contacten beschikt, bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.

Betreffende uw verklaringen dat het voor u onmogelijk is om in Griekenland een school te krijgen (CGVS, p. 11), dient opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Griekenland verschillende onderwijsprogramma's zijn voor volwassenen, georganiseerd door de staat of private agentschappen, ngo's en andere organisaties (zie UNHCR Greece, *Living in Greece - Access to Education*, en beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-education/>).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Aan uw identiteit en afkomst, de identiteit van uw vader en zijn overlijden wordt in deze beslissing immers niet getwijfeld. De foto's van vernietigde gebouwen in Gaza hebben betrekking op (uw vrees ten aanzien van) Gaza. Uw verzoek wordt echter beoordeeld ten aanzien van Griekenland, aangezien u daar internationale bescherming geniet. Ook uw opleiding als kapper staat hier niet ter discussie.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker een manifeste appreciatiefout aan en een schending van:

- artikel 1, A, (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag),
- artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM),
- artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest),

- artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet),
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,
- de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief de redelijkheid- en zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Na een theoretisch betoog over de geschonden geachte rechtsbepalingen en -beginselen en over de gedeelde bewijslast, gaat hij in op vijf grieven.

2.2. In een eerste grief voert verzoeker een schending aan van de redelijke termijn. Hij werpt op dat hij zijn verzoek om internationale bescherming op 3 oktober 2024 heeft ingediend maar pas op 4 augustus 2025, 10 maanden later, een niet-ontvankelijkheidsbeslissing heeft ontvangen. Hij werpt op dat deze termijn om te beslissen over de niet-ontvankelijkheid van zijn verzoek onredelijk traag en nalatig is, gelet op de implicatie op de geldigheidstermijn van zijn Griekse verblijfsvergunning (ADET) van drie jaar. Hij wijst erop dat de verlenging van een ADET in Griekenland gemakkelijk een jaar en twee maanden in beslag neemt.

2.3. In een tweede grief voert verzoeker de schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet iuncto de materiële motiveringsplicht aan. Verzoeker werpt op dat het antwoord van de Griekse autoriteiten over zijn internationale beschermingsstatus in Griekenland geenszins actueel is. Verder werpt hij op dat zijn Griekse verblijfsvergunning (ADET) bijna verstrijkt, met name op 14 maart 2026. Hij wijst op de vele moeilijkheden die verbonden zijn aan het vernieuwen van verblijfsdocumenten en het gebrek aan toegang tot de basisbenodigdheden (sociale steun, gezondheidszorg, arbeidsmarkt) in afwachting ervan. Hij concludeert tot systematische tekortkomingen in de toegang tot documenten en tot sociale rechten in Griekenland.

2.4. In een derde grief wijst verzoeker op de ex nunc onderzoeksplicht van de Raad wat inhoudt dat er moet worden nagegaan in welke situatie hij zal terechtkomen indien hij wordt terug gestuurd naar Griekenland en of hij er zal kunnen genieten van de basisrechten en van een effectieve bescherming. Hij betoogt dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat hij in zijn (sociale) rechten zal worden hersteld (ook al hebben die nooit echt bestaan), dat hij op heden nog internationale bescherming en toegang tot een verblijfskaart geniet en dat hiernaar onderzoek werd gepleegd.

2.5. In een vierde grief gaat verzoeker in op de afwezigheid van bescherming in Griekenland en op de schendingen van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Verzoeker verwijst naar verschillende rapporten die betrekking hebben op de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij stelt dat de levensomstandigheden in Griekenland hem geen andere keuze lieten dan door te reizen. Hij werpt op dat hij geen beroep meer kan doen op de hulp van het Helios+ programma omdat hij zijn aanvraag ten laatste op 15 maart 2025 had moeten indienen, wat niet mogelijk was omdat hij zich toen in België bevond. Vervolgens gaat verzoeker verder met een algemene bespreking van de leefomstandigheden van statushouders in Griekenland, onder meer de toegang tot huisvesting, gezondheidszorg en de arbeidsmarkt, de wetwijziging van 2020 en de gevolgen, de afwezigheid van bescherming door de overheidsdiensten, racisme en mishandeling, overtreding van het non-refoulementbeginsel en de weigering om statushouders terug te nemen. Hij verwijst daarbij naar zijn eigen verklaringen. Verzoeker besluit dat hij een vrees heeft ten aanzien van Griekenland omdat er geen effectieve bescherming bestaat voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, noch bij terugkeer uit een EU-land naar Griekenland en dat bescherming in Griekenland enkel op papier bestaat.

2.6. In een vijfde grief gaat verzoeker in op de nood aan bescherming ten gevolge van de situatie in de Gazastrook. Hij verwijst naar verschillende rapporten en meent in essentie dat Palestijnen op grond van hun Palestijnse afkomst het slachtoffer zijn van systematische vervolging en discriminatie vanwege Israël, soms in samenwerking met de Palestijnse overheid, zodat hij een reëel risico loopt op vervolging bij terugkeer. De vluchtelingenstatus dient hem te worden verleend omdat hij als Palestijn aan zich in een door Israël bezet gebied op grond van zijn groepsidentiteit conform artikel 48/3, §4 van de Vreemdelingenwet een risico op vervolging loopt. Ondergeschikt dient hem de subsidiaire beschermingsstatus te worden verleend omwille van het risico op onmenselijke en vernederende behandeling wegens de schrijnende humanitaire situatie en het blindelings geweld in Gaza.

2.7. Verzoeker vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.8. Verzoeker voegt geen stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal maakt op 17 november 2025, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- "*Country Report: Greece. Update 2023*" van AIDA/ECRE van 24 juni 2024;
- "*Country Report: Greece. Update 2024*" van AIDA/ECRE van september 2025;
- "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024;
- "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA/PRO ASYL van maart 2024;
- "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van RSA van april 2025;
- "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*" van de Europese Commissie van 4 april 2025;
- "*COI Focus Grèce - Aide aux migrants*" van Cedoda van 25 juli 2025;
- "*COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*", van Cedoca van 17 september 2025;
- Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16 april 2025, Bundesverwaltungsgericht en Jugement BVerwG 1 C 18.24, Bundesverwaltungsgericht, van 16 april 2025;
- Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025.

3.2. Ter terechtzitting op 25 november 2025 legt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer waarin hij algemene landeninformatie aanbrengt. In een eerste onderdeel van de nota gaat hij in op de algemene situatie van statushouders in Griekenland en hun leefomstandigheden daar, onder meer de toegang tot huisvesting, werkgelegenheid, sociale voorzieningen, scholing/onderwijs, medische en psychologische hulp en documenten in Griekenland. Hierbij verwijst hij (grotendeels) naar dezelfde landenrapporten als die van de aanvullende nota van de commissaris-generaal maar bekritiseert de analyse van de commissaris-generaal. Verder benadrukt hij ook de bijzondere psychologische kwetsbaarheid van de Palestijnse bevolkingsgroep uit Gaza. In een tweede onderdeel van de nota gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie in Palestina/Gaza. Hij meent dat hem internationale bescherming moet worden verleend gelet op zijn Palestijnse afkomst. Hij voert verscheidene nieuwsartikels alsook landeninformatie van UNRWA aan met betrekking tot de huidige situatie in Palestina/Gaza en haalt tevens rechtspraak van het Hof van Justitie aan (HvJ 18 juni 2024, C-735/22, *QY tegen Bondsrepubliek Duitsland*).

Bij de aanvullende nota voegt hij volgend stavingstuk toe: Brief van 19 november 2025 aan het CGVS: "*Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025*".

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

Artikel 10, lid 3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat: a) (...); b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken; (...)”

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kan worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Bespreking van de eerste grief: niet-naleving van de redelijke termijn

5.1.1. Waar verzoeker de schending aanvoert van de redelijke termijn is omdat hij zijn verzoek om internationale bescherming op 3 oktober 2024 heeft ingediend maar pas op 31 juli 2025, 10 maanden later, een niet-ontvankelijkheidsbeslissing heeft ontvangen, wijst de Raad erop dat de in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde beslissingstermijn van vijftien werkdagen een termijn van orde is. De Vreemdelingenwet voorziet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Evenmin wordt de commissaris-generaal opgelegd om in zijn beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet uitleg te verschaffen waarom de vooropgestelde termijn niet werd nageleefd, noch kan uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn worden afgeleid dat het verzoek wél ontvankelijk dient te worden verklaard. Het overschrijden van deze termijn brengt geen verlies van bevoegdheid met zich mee (cf. RvS 4 oktober 2018, nr. 13.026 (c)). Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren.

Een schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet en van de redelijke termijn is kan dan ook niet aannemelijk worden gemaakt.

5.1.2. Waar verzoeker nog opwerpt dat de termijn van 10 maanden om te beslissen tot de niet-ontvankelijkheid van zijn beschermingsverzoek onredelijk traag en nalatig is, gelet op de implicaties op de geldigheidstermijn van zijn Griekse verblijfsvergunning (ADET) van drie jaar en hij, door zijn lang verblijf in België, bij terugkeer naar Griekenland geen toegang meer zal hebben tot bepaalde hulpverlening zoals ondersteuning in het kader van het Helios-programma, gaat verzoeker er volledig aan voorbij dat het zijn eigen beslissing was om Griekenland nadat hij daar internationale bescherming had verkregen te verlaten en zelf besloten had geen gebruik te maken van de hulpverlening. Het is niet ernstig om de verantwoordelijkheid hiervoor af te schuiven op de commissaris-generaal, terwijl verzoeker zelf verzaakt heeft aan de rechten en voorzieningen die hem in Griekenland ter beschikking stonden. Dat verzoeker bij terugkeer geen toegang meer zal hebben tot het Helios-programma omdat hij zijn aanvraag ten laatste op 15 maart 2025 had moeten indienen, wat niet mogelijk was omdat hij zich toen in België bevond, toont verder geenszins aan dat hij zich bij terugkeer naar Griekenland niet zou kunnen beroepen op andere vormen van ondersteuning door de Griekse autoriteiten of hulp van organisaties.

5.2. Bespreking van de tweede, derde en vierde grief: nood aan bescherming voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland

5.2.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

5.2.2. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (Eurodac Search Result d.d. 3 oktober 2024; Eurodac Marked Record d.d. 29 oktober 2024). Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 15 maart 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 14 maart 2026 (administratief dossier CGVS, groene map 'documenten voorgelegd door de asielzoeker'). Voorgaande is in overeenstemming met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, d.d. september 2024, p. 13; AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2023*, p. 243).

Door louter te betogen dat geen informatie voorligt waaruit blijkt dat zijn status nog actueel is, brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. De Raad verwijst hierbij naar het vigerende EU-acquis, meer bepaald de richtlijn 2011/95/EU, waaruit blijkt dat de verleende beschermingsstatus onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de richtlijn 2011/95/EU). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale beschermingsstatus berust in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° bij de commissaris-generaal doch eens hieraan is voldaan, komt het aan de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan de commissaris-generaal toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Bijgevolg wordt in casu vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, met name Griekenland. Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU. Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5.2.3. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest). De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die

strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

5.2.4. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

5.2.5. Vooreerst wordt de algemene situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is om van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders en het faciliteren van de overgang van verzoeker naar statushouder. In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van igo's en ngo's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (*“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform Taxisnet (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 256-257). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 253-257).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde

documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; "*Country Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

A. Eerste afgifte van een ADET

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de Griekse asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus aan de betrokkene meedeelt.

Vervolgens moeten statushouders binnen de zes maanden per e-mail een afspraak bij de Griekse politie maken om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de tien dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om te worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden opgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten wekelijks nakijken ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 5-17; "*Country Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

B. Afgifte van een AFM

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM (fiscaal registratienummer) aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een AFM wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. De instanties die belast zijn met de registratie van hun verzoek vervolledigen de procedure voor de uitgifte van een AFM online en reiken daarbij een AFM-certificaat uit aan de verzoekers.

Personen die na 31 december 2020 een beschermingsverzoek hebben ingediend, zouden in principe een AFM moeten hebben. Persoonlijke gegevens worden echter niet automatisch geactualiseerd door de Griekse overheden eens er internationale bescherming is verleend. Statushouders moeten daartoe een afspraak maken met het bevoegde belastingkantoor (DOY). Dit is evenwel niet mogelijk indien de ADET is verstreken. Personen die automatisch een AFM kregen bij het indienen van hun verzoek om internationale bescherming, en vervolgens internationale bescherming en een ADET hebben verkregen, kunnen geen TAXISnet-codes (die noodzakelijk zijn voor transacties met AADE en andere publieke diensten) aanmaken zonder voorafgaandelijk hun gegevens te hebben geactualiseerd bij het belastingkantoor. Aanvragen voor TAXISnet-codes moeten online gebeuren via het AADE-platform dat enkel beschikbaar is in Grieks. Na de aanvraag wordt een afspraak gemaakt met het bevoegde belastingkantoor om de TAXISnet-codes te ontvangen.

Personen die voor 31 december 2020 geen AFM hebben verkregen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder. Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte doen of een belastingverklaring ontvangen ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 20-21).

C. Afgifte en activering van een AMKA

Een AMKA (het sociale zekerheidsnummer) is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asiendienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p.236). Om een AMKA te verkrijgen, moeten statushouders de Griekse autoriteiten vragen om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023 (hierna: AMKA-verordening) is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *"een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt"*. De redenering hierachter is dat personen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze AMKA-verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale bijstand te genieten, moet dit AMKA nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse onderdanen. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23). Het bewijs van verblijf in het land kan bestaan uit één van de volgende documenten: eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een certificaat van aanwerving van een werkgever of een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI) of een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen, voorleggen. Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI geüpload arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van hun AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een 'geldige' verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie infra) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA. (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267)

D. Afgifte van reisdocumenten

Het verkrijgen van een reisdocument in Griekenland voor statushouders gebeurt niet automatisch. Dit document kost 84 euro voor volwassenen en 73 euro voor kinderen. Om het te verkrijgen, moeten statushouders bij het bevoegde paspoortbureau een afspraak maken om een aanvraag in te dienen. Zij moeten daarvoor alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs via een Grieks online platform) voorleggen, zoals hun geldige ADET, het elektronische betalingsbewijs, pasfoto's voorleggen. Personen die subsidiaire bescherming genieten, moeten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee. Om te weten of het reisdocument klaar is, moet een lijst worden geraadpleegd die regelmatig online wordt gepubliceerd. Een reisdocument kan alleen persoonlijk worden afgehaald bij het regionaal asielkantoor (RAO) in Athene, Thessaloniki of Kreta (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 253-257; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-19).

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer kan derhalve precair en problematisch zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

E. Huisvesting

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS-project (Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende ngo's en lokale besturen. Sinds 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Dit is tot op heden het belangrijkste integratieproject in Griekenland geweest. Via dit project hebben 47 753 begunstigden van internationale bescherming welkomstcursussen, scholing en ondersteuning bij het vinden van werk gekregen. Het project verleende ook huisvestingssteun en organiseerde activiteiten die mensen hielpen aansluiting te vinden en een bijdrage te leveren aan hun nieuwe gemeenschap. Vanaf de start van het project tot 31 oktober 2024 hebben 10 816 huishoudens actieve ondersteuning in de vorm van huursubsidie ontvangen. Het HELIOS-project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024.

Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+-project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen. Daarnaast werd er ook een Helios Junior programma opgestart. HELIOS+ en Helios Junior zijn twee integratieprogramma's van de IOM, gericht op begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming in Griekenland. Beide programma's zijn mee ontworpen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. De IOM coördineert de programma's en Griekse ngo's of Griekse afdelingen van internationale ngo's voeren deze in heel het land uit. Het aantal begunstigden, het budget en de looptijd van HELIOS+ liggen per regio vast in toekenningsbesluiten van de nationale overheid. Deze aspecten variëren van regio tot regio. HELIOS+ loopt van 1 januari 2025 tot ten laatste 30 juni 2027. Ook Helios Junior heeft een vastgelegd aantal begunstigden en loopt tot mei 2027. De IOM bepaalt de toelatingscriteria. Dit project sluit volgens de IOM volledig aan bij de Nationale Strategie voor Integratie van de Griekse overheid, maar met een specifieke focus op het verbeteren van de inzetbaarheid op de arbeidsmarkt.

HELIOS+ verstrekt één of meerdere integratiediensten aan begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming, met focus op vijf domeinen:

- loopbaanbegeleiding en aansluiting op de arbeidsmarkt via training en contact met werkgevers;
- individuele ondersteuning inzake toegang tot sociale en openbare diensten;
- integratiecursussen met taalonderwijs Grieks en de cursus *“the European way of life”*, en vorming in sociale vaardigheden;
- huisvestingsondersteuning voor zelfstandig wonen: met huursubsidies voor maximaal twaalf maanden en een eenmalige bijdrage in de installatiekosten (bijdrage zelfstandig leven), en hulp bij het zoeken van een verblijf;
- gemeenschapsgerichte activiteiten die sociale cohesie en culturele uitwisseling stimuleren.

Statushouders die een huursubsidie ontvangen, moeten verplicht deelnemen aan de vormingen in de volgende drie domeinen: de individuele loopbaanbegeleiding, de individuele ondersteuning inzake toegang tot sociale en openbare diensten en alle integratiecursussen.

Het HELIOS+-programma richt zich op twaalf van de dertien regio's van het land. Volgens de factsheet van de IOM zijn er per 31 juli 2025 acht HELIOS+-centra verdeeld over zes regio's. Er zijn twee centra in Centraal-Macedonië en Kreta en telkens één centrum in Attica, Peloponnesos, Thracië en West-Griekenland. Deze centra zullen de bestaande Integratiecentra voor Migranten (Kéntro Ensomátosis Metanastón, KEM) aanvullen en samenwerken met lokale diensten. De IOM zegt te focussen op regio's en gemeenten waar nog geen integratiecentra bestaan. De bestaande KEM's geven aan migranten informatie, vorming, advies en ondersteuning bij integratie, juridische kwesties, sociale diensten en toegang tot de arbeidsmarkt. Ze werken samen met lokale instanties en verwijzen door naar gespecialiseerde diensten. Het personeel bestaat uit onder andere een intercultureel bemiddelaar, een maatschappelijk werker, een migratiejurist en een psycholoog. De website van het ministerie voor Migratie en Asiel vermeldt tien KEM's in zes regio's.

Kandidaten voor het HELIOS+-programma moeten volgens de procedure voldoen aan de drie volgende criteria:

(i) wettelijke status: ze moeten officieel een besluit hebben gekregen van de Griekse asieldienst waarin internationale bescherming is toegekend (vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming), of ze moeten begunstigen zijn van tijdelijke bescherming in Griekenland op basis van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van de Europese Unie, of ze moeten via gezinsherenigingsprocedures met een vluchteling naar Griekenland zijn overgeplaatst volgens de relevante wetgeving, of ze moeten een verblijfsvergunning van gelijke duur hebben als gezinslid van een begunstigde van internationale bescherming volgens de relevante wetgeving;

(ii) arbeidsstatus: ze moeten op het moment van registratie bij HELIOS+ werkloos zijn met een geldige werkloosheidskaart van de openbare dienst voor arbeidsvoorziening (Dimosia Ypiresía Apascholísis, DYPA);

(iii) registratietermijn: ze moeten zich binnen een termijn van maximaal 24 maanden registreren vanaf het moment dat zij een bepaalde juridische status hebben gekregen. Een persoon die meer dan 24 maanden geleden een van deze beslissingen heeft ontvangen, komt bijgevolg niet meer in aanmerking. De exacte registratietermijn kan afhankelijk van de regio ook minder dan 24 maanden zijn want de looptijd van HELIOS+ verschilt van regio tot regio. Verder moeten begunstigen zich uiterlijk zes maanden vóór de einddatum van het betreffende regionale project inschrijven.

Deelname aan HELIOS+ is mogelijk voor een periode van maximaal 18 maanden.

Er is een bezorgdheid dat het nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland ("*COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior*", 17 september 2025, Cedoca, p. 2-12; "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 29-30; "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*", Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).-

Helios Junior richt zich volgens de website van de IOM op voormalige niet-begeleide minderjarigen die legaal in Griekenland verblijven ("*COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior*", 17 september 2025, Cedoca, p. 13-17).

Het risico voor statushouders in Griekenland om, na de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming, in een situatie van dakloosheid terecht te komen, is zeer groot. Het is immers zeer moeilijk om binnen die periode van 30 dagen de nodige documenten en middelen te verkrijgen om hun integratie te starten en huisvesting te verkrijgen.

Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens vijf jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen personen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een ADET, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 32).

F. Arbeidsmarkt

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen.

In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldige AFM en een geldige AMKA. In het RSA/PRO ASYL-rapport wordt tevens gesteld dat een actieve AMKA nodig is. Om deze reden stelt RSA/PRO dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 24 en 34). De Raad wijst er hierbij op dat een certificaat van aanwerving van een werkgever, d.i. in wezen een werkbeplooiing, op zich volstaat om een AMKA te activeren en om vervolgens met deze actieve AMKA de toegang tot de arbeidsmarkt, met alle rechten en plichten, te verkrijgen.

Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 261-262).

Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van igo's en ngo's, die de integratie van statushouders in de Griekse arbeidsmarkt trachten te bevorderen en te faciliteren, zoals banenbeurzen, taalcursussen, het geven van advies of bijstand bij het vinden van werk, enz. (*“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 14-15).

G. Sociale zekerheid

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Een belangrijke ontwikkeling in 2024 was de belemmering van de toegang tot alle sociale uitkeringen aangezien de activering van de AMKA, die voor het verkrijgen van deze uitkeringen vereist is, afhankelijk is van het bestaan van een geldig arbeidscontract of zelfstandig ondernemerschap. Er wordt benadrukt dat statushouders die vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, worden uitgesloten van toegang tot het sociale bijstandstelsel, wat in strijd is met artikel 29 van de Asielwet, daar het bezit van een actief AMKA-nummer noodzakelijk is voor toegang tot sociale uitkeringen van de Organisatie voor Welzijnsuitkeringen en Sociale Solidariteit. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie.

De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van internationale bescherming. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf. Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), de invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals de uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto* uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die, gezien de strekking van de informatie over deze kwestie, niet lijkt te zullen veranderen. Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25-27; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202 en p. 264-265).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het sociale zekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. 'cash assistance'), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om aan de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene (108 euro) of kind (54 euro) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan moet worden voldaan. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of personen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat moeten leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkdiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met personen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan personen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-programma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet-codes, een belastingverklaring, een actieve AMKA alsook een bankrekening hebben (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 27-28; *"Country Report: Greece. Update 2025"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 265).

H. Gezondheidszorg

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Ondanks dit wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Afhankelijk van de benodigde zorg, is er gewoonlijk een wachttijd van enkele weken of maanden. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben administratieve belemmeringen met betrekking tot de afgifte van een AMKA directe gevolgen voor de toegang voor statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35).

Statushouders met een actieve AMKA maar zonder ziektekostenverzekering hebben sinds maart 2022 niet langer toegang tot privé-dokters. Deze statushouders kunnen enkel een beroep doen op dokters uit openbare ziekenhuizen of gezondheidscentra voor het voorschrijven van medicatie, therapeutische operaties en diagnostische onderzoeken.

De AMKA-verordening zorgt er verder voor dat statushouders die nog niet werken of niet kunnen werken omwille van hun gezondheidstoestand of leeftijd (bijvoorbeeld ouderen) en geen actieve AMKA bezitten, automatisch van toegang tot de publieke gezondheidszorg worden uitgesloten. Statushouders zonder AMKA of zonder actieve AMKA zijn echter niet verstoken van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat zij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaan: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (UNHCR Greece, *"Living In Greece – Access to healthcare"*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-51). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, worden aangeraden daarvoor een beroep te doen op een ngo. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen verkrijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, *"Information Guide for Beneficiaries of International Protection"*, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf ; Refugee.info Greece,

“Health care without a social security number (PAAYPE or AMKA)”; UNHCR, “Living in Greece – Access to Healthcare”).

Ngo's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, onder andere psychologische begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en verzoekers om internationale bescherming, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, september 2024, p. 50).

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via een betalend telefoonnummer dat uitsluitend in het Grieks of Engels verloopt. Een afspraak kan ook online worden gemaakt maar dan enkel in het Grieks. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkdiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 35; “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, september 2024, p. 49-51; “Country Report: Greece. Update 2024”, AIDA/ECRE, september 2025, p. 209, 266-268).

I. Verlenging van een ADET

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie maanden kan aanhouden.

In beginsel moeten aanvragen om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asiendienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn. In de praktijk is deze boete nog nooit opgelegd (“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7; “Country Report: Greece. Update 2024”, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing over de gevraagde verlenging ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht. Statushouders ontvangen geen bevestiging dat hun e-mail met verlengingsaanvraag werd ontvangen en/of geregistreerd (“Country Report: Greece. Update 2024”, AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239; “Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de verlenging van hun verblijfsvergunning (“Country Report: Greece. Update 2024”, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236).

De Griekse wetgeving voorziet dat de registratie van de verlengingsaanvraag normaliter op dezelfde dag als de ontvangst ervan moeten gebeuren. Begin 2024 deelde de Griekse asiendienst mee dat de registratie ten laatste plaatsvindt vijf dagen na de ontvangst van de verlengingsaanvraag, maar RSA stelt vast dat de

loutere registratie vaak deze termijn overschrijdt. Het loutere registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen (zgn. "Alkyoni II") kan twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden en de achtergrond van de aanvrager in het kader van de openbare orde of nationale veiligheid (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure volgens informatie van de Griekse asieldienst van februari 2025 twee maanden duren, tenzij verder onderzoek nodig is. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand en gezondheidszorg of tot de arbeidsmarkt, waardoor zij de facto in een preciaire situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de beslissing tot toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en de afname van vingerafdrukken. Indien zulke afspraak niet binnen de zes maanden wordt gemaakt, moet de Griekse asieldienst een nieuwe beslissing nemen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de tien dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Nadat hij de gevraagde documenten heeft neergelegd, ontvangt de statushouder een bevestigingsdocument met een barcode. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk op het einde van de week een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADETs klaar zijn om op de aangegeven dag te worden opgehaald, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet persoonlijk op de aangegeven datum aanmeldt, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Volgens de ervaring van RSA is het opnieuw inplannen van afspraken, zelfs bij vertegenwoordiging door een advocaat, niet per e-mail of telefonisch mogelijk en is het vereist om in persoon te verschijnen bij het bevoegde regionaal asielkantoor (RAO) ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 10-13; "*Country Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 235-239). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien zijn verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een preciaire situatie terecht te komen.

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl de verlengingsaanvraag van hun ADET in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de verlengingsaanvragen in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kunnen de statushouders ook een "*certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus*" of een "*certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming*" verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten, die tot zes maanden geldig kunnen zijn, worden door andere Griekse overheidsinstanties veelal niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Andere Griekse overheidsinstanties zijn terughoudend om deze documenten te accepteren, omdat ze geen veiligheidskenmerken en een foto van de statushouders bevatten. Daardoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten en hebben ze gedurende een aantal maanden, onder meer geen toegang tot tewerkstelling of sociale bijstand. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. In tegenstelling tot wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben, stelt RSA vast dat de certificaten die worden uitgereikt aan statushouders terwijl ze wachten op hun ADET-verlenging hen nog steeds geen toegang geven tot de rechten en voordelen verbonden aan hun beschermingsstatus, onder meer wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt ("*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 15-16; "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19; "*Country Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, september 2025, p. 236-238). Ook wordt hun toegang tot juridische vertegenwoordiging hierdoor bemoeilijkt.

De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving.

Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in HELIOS+ te garanderen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland in principe via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over de stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden, zoals informatie over hoe zij hun ADET kunnen verlengen of hoe ze toegang kunnen krijgen tot sociale rechten, huisvesting, gezondheidszorg, enz. (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 36; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238, 260-261).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor 7 juni 2013, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Volgens de ervaringen van de Greek Council for Refugees (GCR) werden in 2024 beslissingen over hernieuwing in het kader van deze procedure binnen een periode van drie tot zes maanden genomen, wat een relatieve verbetering betekent ten opzichte van voorgaande jaren, toen deze beslissingen pas na meer dan een jaar werden genomen. Gedurende deze periode hebben statushouders geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de hernieuwing van de verblijfsvergunning wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 238).

Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

5.2.6. Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociale zekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

5.2.7. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in

Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precare situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Met een loutere verwijzing naar algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, zoals geduid door het Hof van Justitie, bevindt of dat hij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De informatie die verzoeker in zijn verzoekschrift en aanvullende nota aanhaalt, ligt in de lijn met, dan wel werd supra reeds in beschouwing genomen bij de gemaakte analyse en laat aldus niet toe tot een andersluidende conclusie te komen. De door verzoeker neergelegde brief van de Griekse ngo's (bijlage 1 bij aanvullende nota van 24 november 2025) is niet dienstig. Zoals blijkt supra, is de Raad tot een gedegen analyse van de situatie van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland kunnen komen zonder hiervoor beroep te doen op het door verzoeker bekritiseerde CEDOCA-rapport *“Grèce - Aide aux migrants.”* Hierdoor is dan ook voldoende tegemoet gekomen aan zijn kritiek in dit verband. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

Voorts en in zoverre de door verzoeker bijgebrachte landeninformatie en argumentatie betrekking heeft op personen die in Griekenland om internationale bescherming verzoeken, verschilt dit van verzoekers situatie aangezien hij in Griekenland reeds internationale bescherming verkreeg. Hij is een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en geen verzoeker om internationale bescherming in Griekenland.

5.2.8. Het komt aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van die aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen. Er dient aldus te worden ingegaan op zijn concrete persoonlijke situatie.

5.2.9. Aangaande verzoekers individuele omstandigheden, wordt in de bestreden beslissing als volgt gesteld: *“Waar u verklaarde dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.*

Vooreerst kan erop gewezen worden dat u in Griekenland alle nodige documenten had, gaande van uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) tot een fiscaal identificatienummer (AFM) en nummer bij de sociale zekerheid (AMKA) (CGVS, p. 9; documenten 9, 13 en 14). Bovendien vond u kort na uw aankomst in Kreta een legale job bij een bouwbedrijf – een job die u gedurende een jaar en twee maanden uitoefende, van juni 2023 tot augustus 2024 en slaagde u er in een privé-accommodatie te huren (CGVS, p. 7). U legt

documentatie van uw belastingen voor, alsook een bevestigingsbrief van uw werkgever (documenten 11 en 12).

Wat betreft uw verklaringen over uw problemen met uw werkgever – hij wilde uw loon niet verhogen, hij nam elke maand 100 euro van uw loon die bedoeld was voor medische verzekering maar die verzekering werd niet betaald, hij gaf u geen vakantiegeld en hij kon u dwingen om ook in het weekend te werken (CGVS, p. 11-13, p. 16) – dient opgemerkt te worden dat het hoogst merkwaardig is dat u deze problemen niet vermeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken. U verklaarde daar enkel dat u toen u aan het werken was racisme meemaakte. U kreeg steeds te horen dat u Arabisch bent en dat u van Gaza bent. Omdat u het niet meer aan kon besloot u Griekenland te verlaten (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Dat u toen niets vermeldde over uw andere problemen met uw werkgever, doet de wenkbrauwen fronsen en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Wat er ook van zij, met betrekking tot uw verklaringen dat uw werkgever uw ziekteverzekering niet betaalde, dient opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat werknemers via de website van EFKA (de Nationale Sociale Zekerheidsinstelling) klacht kunnen indienen wanneer zij niet of niet goed verzekerd zijn geweest door hun werkgever en aanspraak willen maken op hun verzekeringsregeling (zie administratief dossier). Indien uw werkgever uw vakantiegeld niet betaalde, indien hij u nog een maand loon verschuldigd is en hij uw rechten niet respecteerde door u racistisch te behandelen en als hij u effectief dwong om in het weekend te werken (CGVS, p. 11, p. 14) kon u zich overigens wenden tot de bevoegde arbeidsinspectie om dit aan te kaarten. De arbeidsinspectie ziet er immers op toe dat de arbeidswetgeving wordt toegepast. Een van de verantwoordelijkheden van de arbeidsinspectie is het onderzoeken van alle klachten over schendingen van de arbeidswetgeving. De arbeidsinspectie kan ook tussenkomen bij arbeidsgeschillen, waaronder geschillen over achterstallig loon en bonussen of andere voordelen voorzien in individuele of collectieve arbeidsovereenkomsten, zoals vakantiegeld; en discriminatie op basis van ras en religie (zie administratief dossier). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u enkel binnen het bedrijf zelf heeft geklaagd (CGVS, p. 11). U heeft ook geen advocaat aangesteld om de situatie met uw werkgever aan te kaarten omdat u daarvoor zou moeten betalen, ongeacht of hij de zaak wint of verliest. Bovendien zou u persoonlijk in Griekenland moeten zijn om deze zaak op te volgen (CGVS, p. 17). Die verklaring kan uw nalaten ter zake niet rechtvaardigen. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in het land waar hij reeds een beschermingsstatus geniet, hetgeen u niet gedaan heeft.

Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw werkgever u niet het geld betaalde dat ze u elke vier maanden via EKA verschuldigd waren (CGVS, p. 11). Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat men slechts in bepaalde situaties geld van EKA – IKA dat sinds 2017 overigens niet meer bestaat en is opgenomen in het EFKA – krijgt. Deze situaties hebben onder andere betrekking op kindergeld, ziekte-uitkeringen, uitkeringen bij arbeidsongeschiktheid na werkongevallen, invaliditeitsuitkeringen en pensioenen, pensioenen, een gegarandeerd minimuminkomen en werkloosheidsuitkeringen. Nergens uit de beschikbare informatie blijkt dat werknemers elke vier maanden recht zouden hebben op geld van het EFKA, noch valt u onder een van de vermelde categorieën (zie https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/policies-and-activities/moving-working-europe/eu-social-security-coordination/your-rights-country-country/greece_en), waardoor er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen hierover. Zelfs als er wel geloof gehecht kon worden aan uw verklaringen hierover, quod non, dient opgemerkt te worden dat u nooit heeft aangeklaagd dat u dit bedrag niet ontvangen heeft. Een advocaat vertelde u immers dat Terna een boete zou krijgen van 15.000 euro maar dat ook u een boete van 5000 euro zou krijgen, wat u dwong om stil te blijven (CGVS, p. 11). Het is echter weinig aannemelijk dat u als gedupeerde ook een boete zou moeten betalen.

Voorts is het merkwaardig dat u ook uw werkongevallen niet vermeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Hoewel u documenten neerlegde in verband met uw afspraken bij de dienst urologie op 10 oktober 2024 en voor een echografie op 16 oktober 2024 omwille van testiculaire pijn die u een jaar eerder had opgelopen (document 15), kan hieruit niet afgeleid worden in welke context u die pijn heeft opgelopen. Bovendien is het merkwaardig dat u geen Griekse medische documenten in dit verband kon neerleggen (CGVS, p. 13). U verklaarde dat doordat u toen u uw huis in Griekenland verliet slechts 1 portemonnee/koffer meenam met uw paspoorten en dat u al de rest in dat huis heeft achtergelaten (CGVS, p. 19). Die verklaring is niet overtuigend aangezien u wel andere documenten zoals uw AMKA, AFM, uw belasting dossier, de beslissing van uw Griekse asielaanvraag en uw arbeidsovereenkomst meenam (documenten 10, 11, 12, 13 en 14).

Wat er ook van zij, indien uw werkgever uw arbeidsongevallen als zodanig weigerde te erkennen zodat hij daar niet voor hoefde te betalen kon u dit ook aankaarten bij de bevoegde arbeidsinspectie, die eveneens toeziet op de veiligheid en gezondheid van werknemers (zie administratief dossier). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u dit niet deed. U sprak daar immers enkel op een vriendelijke manier met uw baas over en u vermeldde geen verdere stappen die u in dit verband ondernam (CGVS, p. 15).

Met betrekking tot uw verklaringen dat u geen medische behandeling kreeg in Griekenland (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.4; CGVS, p. 11), dient opgemerkt te worden dat dit niet in

overeenstemming is met uw verklaringen dat u na het tweede arbeidsongeval naar een dokter ging, die een foto/X-ray maakte van uw voet, de wonde schoonmaakte en er een verband rond deed, noch met uw verklaringen dat u na het eerste arbeidsongeval naar een apotheker ging die u medicatie gaf (CGVS, p. 15). Wat betreft uw verklaringen dat u na het eerste arbeidsongeval 30 dagen moest wachten op een afspraak in het ziekenhuis (CGVS, p. 15) dient opgemerkt te worden dat het feit dat er in het Griekse zorgsysteem, net zoals in andere zorgsystemen overigens, wachttijden bestaan, in alle redelijkheid onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgeschakeld te worden met vervolging of ernstige schade. In afwachting van die ziekenhuisafpraak kon u overigens wel terecht bij een klein medisch centrum in het dorp waar u een crème kreeg om de wonde te desinfecteren (CGVS, p. 15). Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. U bevestigt trouwens dat het ziekenhuis geen betaling vraagt (CGVS, p. 16). Uit de objectieve informatie blijkt voorts dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wpcontent/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf). Het moet echter gezegd worden dat u in Griekenland over deze documenten beschikte (CGVS, p. 9 & documenten 13 en 14). Met betrekking tot de Belgische medische documenten waaruit blijkt dat u in oktober 2024 – acht maanden voor het persoonlijk onderhoud – een afspraak had bij de dienst urologie en echografie in verband met testiculaire pijn verklaarde u dat u gedurende 1,5 maand pijnstillers en antifungus sprays nam. Op het moment van het persoonlijk onderhoud was u echter niet meer in behandeling (CGVS, p. 18). Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Daarnaast is het merkwaardig dat u geen documenten neerlegt met betrekking tot uw vertrek bij Terna, hoewel u wel verschillende andere documenten neerlegt ter staving van uw tewerkstelling daar. Hoe dan ook, is het niet aannemelijk dat u omwille van uw vertrek bij Terna geen enkele andere job zou kunnen vinden in Griekenland waardoor u gedwongen zou zijn om in het zwart te werken (CGVS, p. 12). Vooreerst blijkt u niet alle van u te verwachte stappen te hebben ondernomen om na uw vermeende vertrek bij Terna ander werk te vinden in Griekenland. Zo ging u enkel naar Rhodos om een job te zoeken in de hotelsector en dit terwijl het toerismeseizoen in die periode ten einde liep (CGVS, p. 9). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u zich behalve bij hotels niet heeft ingeschreven in arbeidskantoren (CGVS, p. 9). Nochtans leert een korte zoekopdracht op internet dat er in Kreta, waar u woonde, wel degelijk arbeidskantoren zijn. U registreerde zich evenmin als werkzoekende bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening van het ministerie van arbeid (DYPA) (zie administratief dossier), noch begaf u zich in Griekenland naar organisaties die u zouden kunnen helpen bij het vinden van werk. U registreerde zich immers enkel bij Helios nadat zij jullie kwamen ontmoeten in het opvangcentrum. Verder nam u echter geen contact op met andere organisaties nadat u Terna verliet omdat u daar niet veel over wist en enkel kennis had van de hotelsector (CGVS, p. 10). Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat er in Griekenland wel degelijk organisaties zijn die helpen bij het vinden van werk. Bovendien dient opgemerkt te worden dat uw zoektocht naar ander werk amper een maand in beslag nam. U zou immers gestopt zijn met uw werk bij Terna in augustus 2024 en u verliet Griekenland reeds op 22 september 2024 (CGVS, p. 7). Dat kan bezwaarlijk als een intensieve zoektocht naar werk beschouwd worden. Bijgevolg blijkt uit niets dat, indien u bij terugkeer naar Griekenland wel ernstige inspanningen zou leveren, u er niet opnieuw toegang tot de arbeidsmarkt om aldus in uw (financiële) noden te voorzien.

Met betrekking tot uw verklaringen dat u enkel seizoensarbeid zou kunnen doen, dient ter volledigheid opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat voor werknemers die onder de beroepscategorieën vallen die "seizoensgebonden" van aard zijn – zoals de toerismesector waarin u werk zocht (CGVS, p. 9-10, p. 12) -, een speciale seizoensgebonden steun ingesteld is die door de openbare dienst voor arbeidsvoorziening (DYPA) wordt betaald in de periode waarin ze hun beroepsactiviteit niet kunnen uitoefenen (zie *Your social security rights in Greece*, p. 37, beschikbaar op https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/policies-and-activities/movingworking-europe/eu-social-security-coordination/your-rights-country-country/greece_en).

Daarenboven blijkt u een ondernemend en zelfredzaam man te zijn die financiële mogelijkheden had. Zo had u in Gaza een eigen kapperszaak, die u verkocht om uw reis naar en verblijf in Turkije te bekostigen (CGVS, p. 4, p. 6). Bovendien vond u na de toekenning van uw vluchtelingenstatus in Griekenland al snel legaal werk via een vriend uit het opvangcentrum (CGVS, p. 7-9). Die vriend, H.T., is overigens nog steeds in Griekenland en u heeft af en toe contact met hem (CGVS, p. 7). Voorts maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen. Zo reisde u van Chios met het vliegtuig naar Kreta, waar u 1 jaar en 3 maanden verbleef (CGVS, p. 7). Daarna reisde u naar Rhodos, waar u bij uw vriend M.A. verbleef. Hij verblijft overigens ook nog steeds in Rhodos (CGVS, p. 9). Vervolgens keerde u terug naar Kreta (CGVS, p. 9). Vanuit Kreta reisde u met een ferry naar Athene en vervolgens met de bus naar Thessaloniki om uw paspoort af te halen. Na een dag in Thessaloniki keerde u terug naar Kreta (CGVS, p. 8-9). Op 22 september 2024 reisde u met het vliegtuig van Kreta naar Brussel, een reis die u zelf

online regelde en die u 200 euro kostte (CGVS, p. 8). U financierde al uw reizen met uw eigen middelen (CGVS, p. 8, p. 11). Bovendien spreekt u Grieks sinds u dit op het werk geleerd heeft (CGVS, p. 4). Uit niets blijkt bijgevolg dat u, als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet en die er nog steeds over contacten beschikt, bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.

Betreffende uw verklaringen dat het voor u onmogelijk is om in Griekenland een school te krijgen (CGVS, p. 11), dient opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Griekenland verschillende onderwijsprogramma's zijn voor volwassenen, georganiseerd door de staat of private agentschappen, ngo's en andere organisaties (zie UNHCR Greece, Living in Greece - Access to Education, en beschikbaar op: [https:// help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-education/](https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-education/)).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd."

Uit het bovenstaande blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing wel degelijk omstandig heeft gemotiveerd waarom verzoekers voorzienbare levensomstandigheden in Griekenland niet beantwoorden aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid, die dient te worden bereikt opdat van een ernstig risico op onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest sprake zou zijn. Op grond van deze pertinente motieven dient te worden besloten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat in zijn hoofde sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen de rechten verbonden aan zijn status in Griekenland uit te oefenen. In zijn verzoekschrift doet verzoeker geen enkele poging om bovenstaande concrete motivering inzake zijn individuele omstandigheden te weerleggen. Hij beperkt zich tot het louter volharden in zijn verklaringen omtrent zijn ervaringen in Griekenland en het bekritisieren van de appreciatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, doch brengt hiermee en met zijn verwijzingen naar algemene landeninformatie waarmee reeds rekening is gehouden en die ook de Raad in zijn analyse heeft betrokken (zie supra) geenszins valabele elementen bij die de pertinente overwegingen met betrekking tot zijn concrete situatie kunnen weerleggen.

5.2.10. De Raad stelt vast dat in casu geen stukken voorliggen die toelaten op objectieve wijze een actuele bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker vast te stellen, die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. De Raad verwijst hiertoe naar de pertinente overwegingen in de bestreden beslissing aangaande verzoekers verklaringen omtrent zijn medische problemen naar aanleiding van zijn twee werkongevallen in Griekenland. Verzoeker laat deze pertinente beoordeling, die door de Raad wordt bijgetreden, volstrekt ongemoeid, zodat hij deze ook niet aan het wankelen brengt of hier een nieuw licht op werpt. Er liggen ook geen stukken voor die wijzen op een actuele psychologische problematiek. In de mate dat verzoeker hiervoor zou verwijzen naar de situatie in Gaza, betwist de Raad niet dat dit een psychologische impact kan hebben op verzoeker, doch kan niet blijken dat verzoeker persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze zijn zelfstandig functioneren beïnvloeden waardoor hij zijn rechten niet zou kunnen uitoefenen in Griekenland. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijf geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5.2.11. Verzoeker is in het bezit van zijn originele Griekse verblijfsvergunning (ADET) en van zijn origineel Grieks reisdocument (administratief dossier CGVS, groene map 'documenten voorgelegd door de asielzoeker'). Zijn verblijfsvergunning is geldig tot 14 maart 2026. Zijn betoog in zijn verzoekschrift omtrent de situatie waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten of bij het gebrek aan een geldige ADET, is niet dienstig, gezien deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt die nog verschillende maanden geldig is. Niets staat hem in de weg om er tijdig de verlenging van aan te vragen.

Voorts blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker tevens beschikt over een AFM (fiscaal registratienummer) en een AMKA (sociale zekerheidsnummer). De Raad benadrukt hierbij dat het AFM toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Uit de objectieve informatie (zie supra, punt 5.2.5. onder B)) blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 14 maart 2026, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum. Hetzelfde geldt voor zijn AMKA. Uit de objectieve informatie (zie supra punt 5.2.5. onder C)) blijkt dat de AMKA pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 14 maart 2026, blijven zijn AFM en AMKA dus ook geldig tot die datum. De verwijzing in zijn verzoekschrift en aanvullende nota naar landeninformatie

omtrent de situatie waarmee begunstigen van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten of wanneer zij niet over een AFM en/of actieve AMKA beschikken, is niet dienstig gezien deze situatie niet op hem van toepassing is. Verzoekers Griekse verblijfsvergunning is immers nog steeds geldig en zijn AFM en AMKA zijn nog steeds actief.

5.2.12. Het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting volstaat niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

In dit verband wordt benadrukt dat verzoeker wel degelijk over alle nodige documenten beschikte om een leven op te bouwen in Griekenland (zie supra). Het komt dan ook aan hem toe om in dit verband de nodige inspanningen te leveren. Dit wordt ook op goede gronden belicht door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing. Verzoeker laat deze pertinente beoordeling, die door de Raad wordt bijgetreden, volstrekt ongemoeid, zodat hij deze ook niet aan het wankelen brengt of hier een nieuw licht op werpt. Hoewel hij in zijn verzoekschrift benadrukt dat de omstandigheden waarin hij in Griekenland leefde niet menswaardig waren, blijkt uit zijn verklaringen wel degelijk dat hij in staat was om er zich staande te houden en maakt hij niet aannemelijk dat hij er beland was of riskeert terecht te komen in een situatie van verregaande materiële deprivatie. Zoals ook op goede gronden wordt toegelicht in de bestreden beslissing heeft verzoeker na het verlaten van het opvangcentrum en kort na zijn aankomst in Kreta een legale job gevonden bij een bouwbedrijf, een job die hij gedurende een jaar en twee maanden heeft uitgeoefend van juni 2023 tot augustus 2024, en is hij er in geslaagd een privé-accommodatie te huren.

5.2.13. Verder toont verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien. In de bestreden beslissing wordt hierover omstandig het volgende uiteengezet: *“Daarenboven blijkt u een ondernemend en zelfredzaam man te zijn die financiële mogelijkheden had. Zo had u in Gaza een eigen kapperszaak, die u verkocht om uw reis naar en verblijf in Turkije te bekostigen (CGVS, p. 4, p. 6). Bovendien vond u na de toekenning van uw vluchtelingenstatus in Griekenland al snel legaal werk via een vriend uit het opvangcentrum (CGVS, p. 7-9). Die vriend, H.T., is overigens nog steeds in Griekenland en u heeft af en toe contact met hem (CGVS, p. 7). Voorts maakte u sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen. Zo reisde u van Chios met het vliegtuig naar Kreta, waar u 1 jaar en 3 maanden verbleef (CGVS, p. 7). Daarna reisde u naar Rhodos, waar u bij uw vriend M.A. verbleef. Hij verblijft overigens ook nog steeds in Rhodos (CGVS, p. 9). Vervolgens keerde u terug naar Kreta (CGVS, p. 9). Vanuit Kreta reisde u met een ferry naar Athene en vervolgens met de bus naar Thessaloniki om uw paspoort af te halen. Na een dag in Thessaloniki keerde u terug naar Kreta (CGVS, p. 8-9). Op 22 september 2024 reisde u met het vliegtuig van Kreta naar Brussel, een reis die u zelf online regelde en die u 200 euro kostte (CGVS, p. 8). U financierde al uw reizen met uw eigen middelen (CGVS, p. 8, p. 11). Bovendien spreekt u Grieks sinds u dit op het werk geleerd heeft (CGVS, p. 4). Uit niets blijkt bijgevolg dat u, als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet en die er nog steeds over contacten beschikt, bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.”*

Verzoeker slaagt er niet in om concreet te verduidelijken waarom de overwegingen in de bestreden beslissing in verband met zijn zelfredzaamheid niet juist zouden zijn.

5.2.14. Zoals reeds supra aangestipt volstaat verzoekers loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient in concreto aan te tonen dat de tekortkomingen in Griekenland, waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

5.2.15. Bovendien dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale

bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. De Raad wijst erop dat verzoeker internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland dat als EU-lidstaat is gebonden aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun beschermingsstatus en waarvan verzoeker gebruik kan maken. Zoals reeds vastgesteld, toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen ondernomen heeft om zijn rechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden. De Raad wijst erop dat verzoeker internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland dat als EU-lidstaat is gebonden aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun beschermingsstatus en waarvan verzoeker gebruik kan maken. Zoals reeds vastgesteld, toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen ondernomen heeft om zijn rechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

5.2.16. Het loutere feit dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie zoals verzoeker verklaart te hebben ondervonden door zijn collega's en/of leidinggevendens tijdens zijn werk bij het bouwbedrijf, is - hoe betreurenswaardig ook - op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

5.2.17. Verzoekers algemeen betoog en verwijzing naar zijn verklaringen doet geen afbreuk aan het voorgaande. Verzoeker toont niet in concreto aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, zijn rechten niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden. Het louter volharden dat hij wel degelijk voldoende stappen heeft ondernomen om tegemoet te komen aan zijn basisbehoeften en zijn verklaringen in dit verband te herhalen, volstaat niet. Een algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat – gelet op voorgaande concrete overwegingen – niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waartoe verzoeker aldus in gebreke blijft. Verzoeker toont niet aan dat, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomen die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, overweging 91). Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoeker verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten of dat hij zou worden blootgesteld aan een risico op een overtreding van het non-refoulementbeginsel. Hij toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5.2.18. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak alsook naar voorgaande rechtspraak van de Raad is evenmin van die aard dat dit afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen en toegespitst op verzoekers individuele situatie.

5.2.19. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoeker niet aantoont dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Hij toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5.2.20. De door verzoeker bijgebrachte documenten (administratief dossier CGVS, groene map 'documenten') werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze hieromtrent het volgende motiveert:

“De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Aan uw identiteit en afkomst, de identiteit van uw vader en zijn overlijden wordt in deze beslissing immers niet getwijfeld. De foto's van vernietigde gebouwen in Gaza hebben betrekking op (uw vrees ten aanzien van) Gaza. Uw verzoek wordt echter beoordeeld ten aanzien van Griekenland, aangezien u daar internationale bescherming geniet. Ook uw opleiding als kapper staat hier niet ter discussie.”

5.2.21. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend en de rechten die daaruit voortvloeien. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan. Zijn beschermingsverzoek dient bijgevolg op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

5.2.22. Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

5.3. Bespreking van de vijfde grief: nood aan bescherming ten gevolge van de situatie in de Gazastrook

Waar verzoeker ingaat op zijn nood aan internationale bescherming ten gevolge van de situatie in de Gazastrook, merkt de Raad op dat verzoeker in België geen behoefte heeft aan internationale bescherming aangezien hij internationale bescherming geniet in Griekenland. In deze omstandigheden blijkt niet dat verzoeker zich nog dienstig kan beroepen op (een schending van) artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, die betrekking hebben op het beoordelen van de nood aan internationale bescherming. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. Om die reden is de verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Justitie van 18 juni 2024 in de zaak C-735/22 (*QY tegen Bondsrepubliek Duitsland*) niet dienstig. In casu ligt geen ontvankelijk beschermingsverzoek voor. Er is hier geen verder onderzoek nodig.

In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar zijn persoonlijke vrees voor vervolging als Palestijn an sich in een door Israël bezet gebied en zijn vrees voor ernstige schade omwille van het risico op onmenselijke en vernederende behandeling wegens de schrijnende humanitaire situatie en het blindelings geweld in Gaza, hoe betreurenswaardig ook, ter zake niet dienstig.

5.4. Bespreking van de overige aangevoerde schendingen

5.4.1. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in zijn specifieke situatie niet van toepassing is en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. Hij werd tijdens dit persoonlijk onderhoud tevens gewezen op de vaststelling dat hem reeds internationale bescherming in Griekenland was toegekend en kreeg de kans om redenen naar voren te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

5.4.2. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

5.4.3. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, noch een manifeste appreciatiefout kan worden aangenomen.

6. Conclusie

6.1. Alles samengenomen wordt geoordeeld dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

6.2. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS